

ROMA ANTICA

Cei patru colegi din clasa a V-a A, Andi, Gabi, Robert si cu Dani au din nou de facut un referat la istorie, de data asta despre Roma Antica.

S-au gandit ce metoda mai eficienta sa utilizeze pentru a face un referat bun.

- Eu spun sa folosim internetul ca sursa de documentare.Sunt o multime de site-uri care dau informatii istorice, zise Dani.

- Ar fi cel mai comod, aproba Andi.Dar parca tot mai spectaculoasa ar fi o noua calatorie cu masina timpului in acele vremuri.Vazand, vom invata mult mai mult mai usor.Mama mi-a spus ca simtul vazului ofera cam 90% din informatii.Hai sa ne suim din nou in masina timpului ; va aduceti aminte ce bine a fost datile trecute!

- Numai sa mai functioneze! completa Gabi.

Prietenii s-au dus in pechera care adapostea minunata masina.Aceasta era la locul ei.Cei patru s-au urcat in ea si au pornit intr-o noua calatorie.

Masina s-a oprit intr-un oras antic, Alba Longa.Aici rege era Numitor; fratele sau, Amulius, detinea finantele orasului.In timp, el l-a detronat pe Numitor, luandu-i tronul.Dar se temea ca fiica lui Numitor, Rhea Silvia, ar putea avea copii ce l-ar putea indeparta de la conducere.De aceea a facut-o pe Rhea preoteasa.

- Iata ce fata frumoasa, exclama Robert.Este Rhea!
- Da, chiar ea, confirma Andi.De fapt degeaba a complotat Amulius sa o faca preoteasa, astfel incat sa nu se poata casatori si sa nu aiba copii niciodata.Frumusetea ei il va atrage pe Marte, zeul razboiului.Rhea ii va naste zeului doi fii gemeni, pe Remus si Romulus.
- Prin urmare Amulius nu a putut schimba cursul istoriei.Mi-aduc aminte de la clasa ca Remus si Romulus vor fi fondatorii Romei.
- Da, dar multe s-au intamplat pana acolo ; cand a aflat de copiii Rheeli, Amulius a dat ordin sa fie omorati.Doar ca servitorul insarcinat cu aceasta misiune ingrata nu a putut sa-i ucida, ci i-a pus intr-un leagan caruia i-a dat drumul pe raul Tibru, isi aminti Gabi.Tiberinus, zeul

- raurilor, i-a salvat si i-a dus pe Dealul Palatinilor, viitorul loc unde se va construi Cetatea Eterna, Roma.
- Si cum au supravietuit copiii? Sa nu-mi spui ca tot zeii si-au adus aportul, zise Andi.
 - Pai cum, nu te-ai obisnuit deja ca in antichitate zeii se amestecau frecvent in vietile si destinele oamenilor si istoriei? zise Gabi. Hai si noi sa mergem pe urmele copiilor.

Cei patru colegi s-au urcat in masina timpului si au mers spre Dealul Palatinilor.

Acolo, nu mare le fu mirarea cand vazura ca doi nou-nascuti erau alaptati de o leoaica.

- Se pare ca legenda e respectata, iata-i pe gemenii Remus si Romulus!

- Sa nu ne vada leoaica, zise Robert. Nu de alta, dar noi nu suntem copii de zei sa ne respecte si mi-e teama de ce ne-ar putea face...

- Nici o problema, e prea ocupata sa-i hraneasca pe cei mici, zise Andi.

- Si cat au stat aici, pe aceste dealuri? Doar nu au crescut in salbaticie? Sau da? Nu-mi mai amintesc asta, completa Dani.

- I-a gasit un pastor, Faustulus, care i-a crescut ca pe copiii lui, isi aminti Gabi. Cei doi aveau frumusetate, istetime, curaj, intrecand cu mult muritorii de rand. Dar intre ei doi, Romulus era primul.

- Si cum se intampla de obicei, cei doi vor fi recunoscuti peste ani ca fii de regi, nu-i asa? Intreba robert.

- Ba da, zise Dani. Remus va fi luat prizonier intr-o lupta de catre Amulius. Din discutii, Numitor deduce ca Remus este nepotul sau. Intre timp Romulus vine cu armata sa-si salveze fratele. Cei doi printi isi recunosc bunicul si mama. Amulius moare, iar gemenilor le este oferit tronul orasului Alba Longa. Ei il refuza, lasandu-l pe bunicul lor la conducerea cetatii, in timp ce ei pleaca, insotiti de un mare numar de barbati ai orasului, sa intemeieze o noua cetate pe locul unde au fost alaptati de lupoaica.

- Aici insa au avut pareri diferite asupra locului exact de constructie al noii cetati ; Remus dorea s-o faca intr-un loc mai accesibil, iar Romulus dorea s-o construiasca pe coline, unde ar fi fost mai bine aparata. Pentru a cadea de acord, au

apelat la voia zeilor. S-au asezat la distanta unul de celalalt si au privit spre

cer ; Remus a vazut sase vulturi, iar Romulus doisprezece. Credinta romanilor spune ca vulturul este pasarea care simbolizeaza puterea si reusita, deci Romulus a fost cel care a hotarat locul amplasarii cetatii. Remus se infurie, saboteaza constructia orasului si este ucis intr-un final de Romulus,

zise Andi.

- Halal frati! Vorba proverbului romanesc : „Frate, frate, dar branza-i pe bani!”, completa mucalit Robert.

- Asta cam asa e, zise Gabi. Deci Roma a fost construita, doar ca locuitorii erau predominant barbati. Romulus s-a gandit ca trebuie ca Roma sa aiba copii care sa-i duca gloria mai departe. Deci aveau nevoie de sotii pentru locuitorii Cetatii Eterne. Stiti cum a facut rost?

- Cum?

- Haideti sa dam o fuga pana acolo, sa vedeti!

Copiii se urcara in masina timpului si au pornit-o spre Roma inceputurilor. Au nimerit intr-o arena unde se desfasurau intreceri sportive. In loja principala era Romulus, plin de maretie, imbracat intr-o roba rosie. Dintr-o data isi ridica mantia si o arunca apoi imprejurul sau.

- A, da! Este un semnal! Cred ca am nimerit in timpul rapirii sabinelor! exclama Gabi.

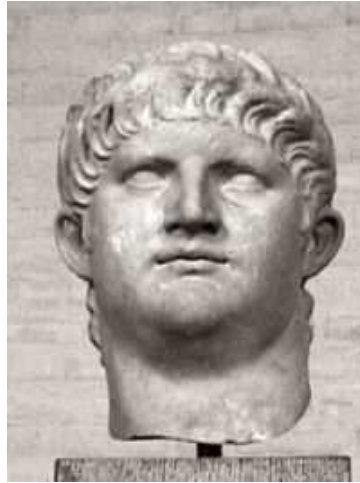

- Da, imi amintesc, spune Andi. Au invitat la intrecerile sportive pe sabini, vecinii lor, mentionand sa-si aduca si fiicele si sotiiile. La semnalul lui Romulus, ostile Romei au rapit femeile, iar barbatilor le-au dat drumul. Doar ca fiicele sabinilor au ramas pentru totdeauna in Roma, devenind sotiiile romanilor. Se pare ca peste 700 de femei au fost rapite atunci. Asa a rezolvat Romulus problema demografica din Roma.

- Frumoasa legenda despre infiintarea orasului, adauga Gabi. Acum, hai sa mergem mai departe in timp.

Masina timpului s-a oprit in Roma, marea capitala a civilizatiei, in anii 60 d.H.

Copiii s-au dat jos din curtea interioara a unui fantana arteziana, se unei harpe.Un barbat tanar, trup, cu lauri in jurul de arta sa.Din cartile de era reprodusa, copiii si-au fata pe neinduplecatul

masina si s-au trezit in mare palat.De langa o auzeau acordurile blond, cam diform la fruntii, canta transpus istorie, unde figura sa dat seama ca-l au in Nero.

-Vai de mine! Nero! rosti inspaimantat, in soapta, Dani.Acest dictator a dat ordin s-o omoare chiar si pe mama lui.Crezi ca noi vom scapa?

- Ca bine zici, zise Andy, trebuie sa fim atenti.Se pare ca e foarte sensibil la linguseli.Daca-l vom lauda suficient, s-ar putea sa scapam.

- Cine sunteti voi? De ce aratati asa de straniu?Nu am mai vazut haine ca ale voastre si nici o trasura cum aveti voi, spuse dictatorul.

- O, marite imparate, am venit tocmai din secolul XXI sa-ti ascultam vestitele cantece si poeme.Faima ta a ajuns pana la noi, spuse Robert.

- Vezi, nu exagera si tu, ii sopti Gabi.Sa nu-si dea seama ca amplificam realitatea, ca s-ar putea sa fim maine hrana leilor de la circ.

- Asa deci, spuse Nero, faima mea e nepieritoare! Voi face negresit un nou poem prin care sa-mi preamaresc talentul.Ma bucur ca ati venit, voi ma apreciati, sunt un geniu, un zeu!

- Da, da, intocmai!

- Supusii mei nu ma apreciaza suficient ; de aceea, pe cei care nu stiu ca eu sunt un artist desavarsit, iiucid.Vreti sa ascultati ultima mea creatie?

- Da, sigur, abia asteptam! zise Dani.

Iar Nero incepu sa declame un poem extrem de lung, acompaniindu-se din cand in cand si la harpa.

- Ne-am gasit beleaua, baieti! zise Andi.Mama a citit de curand o carte, „Qvo vadis”, in care e descrisa exact domnia lui Nero.El a dat foc Romei pentru a avea sursa de inspiratie pentru poemele si cantecele sale, apoi a dat vina pe crestini, care au fost sacrificati in arenele circului roman.

- Da, am auzit si eu asta.Dar daca suntem intelepti, vom scapa cu fata curata, spuse optimist Gabi.

Intre timp, Nero si-a terminat de declamat creatia.

- In ultimul timp stau cam prost cu sursa de inspiratie ; as vrea sa compun ceva deosebit, o tragedie, dar mi-ar trebui o situatie reala

dramatica din care sa ma inspir.Ma gandesc sa dau foc Romei.Si asa este un oras murdar, romanii sunt nemultumiti, daca distrug orasul il vom

reface din temelii.

- Marite imparata, te rugam din suflet, nu face asta! Multe lacrimi vor curge, multi oameni vor muri!spuse Robert.
- Si ce-mi pasa mie?Eu sunt zeu si imparat!Fac ceea ce-mi place si nu dau nimanui socoteala.Iar voi, pentru ca ati indraznit sa-mi dati sfaturi, veti fi pedepsiti! Garzi!

Dar pana sa vina garzile lui Nero, cei patru s-au suit in masina timpului si dusi au fost.

Oricum nu ar fi avut inima sa stea si sa vada nedreptatea cumplita care li s-a facut atunci crestinilor.

Si au pornit din nou, de data asta in vremurile lui Traian ; copiii nu au vrut nicidecum sa omita sa-l cunoasca pe cel care, prin cucerirea daciei, a contribuit la formarea poporului roman.

- Stiti ca Traian era fiul unui senator?Ca a fost primul imparat ne-italian din Roma Antica? intreba Robert.
- Ei, cum asa? se mira Dani.Cum adica ne-italian?
- Pai, desi s-a nascut in Italica, in anul 53 d. H., el a copilarit in Spania, unde s-a mutat familia lui curand dupa nasterea sa.Doar ca a fost un

foarte bun militar si a condus ostirea romana in multe batalii fructuoase.De fapt, in timpul domniei sale, Imperiul Roman a cunoscut cea mai mare intindere.Parca a domnit pana in anul 117 d.H, daca-mi aduc bine aminte...

- Iata-l ca vine pe alee...ce ingandurat pare! observa Dani.
- Da, pare teribil de preocupat, observa Gabi.
- Te salut, marite imparat! spune Andi.
- Cine sunteti voi si ce cautati in cetatea mea? Cum de nu v-au prins garzile?
- Venim din viitor, nu aveau cum sa ne prinda.
- Cum adica din viitor?
- Noi traim in secolul XXI, la aproape 2000 de ani de epoca ta.Facem o lucrare la istorie si am venit special sa te cunoastem.Meriti asta!
- Sa inteleg ca faptele mele vor fi mentionate de istorici?
- Si inca cum! Vei fi cel mai mare imparat al Imperiului Roman! spuse cu convingere Gabi.
- Nu prea stiu cum...sunt atat de abatut in momentul asta!
- Vedem! Ce te nelinisteste?
- Decebal, regele Daciei! Acum patru ani, in 101, am pornit razboi impotriva dacilor.Am crezut ca i-am invins, desi cu mare greutate.Dar Decebal, regele lor, nu mi-a recunoscut victoria. Mi-e teama ca laurii victoriei m-au imbatat prea repede si ca de fapt nu am reusit mare lucru atunci...Cred ca singura posibilitate sa-l ingenunchez pe rebelul rege este sa pornesc un nou razboi impotriva lui.
- Daca vrei sa stii, noi suntem romani, urmasii vostri, ai dacilor si romanilor.
- Urmasii nostri? Cum asa?se mira Traian.
- Da, un nou popor va apare pe harta lumii dupa razboiul pe care il vei duce cu viteazul popor dac – poporul roman.
- Deci va fi razboi...
- Da, vei porni intr-o noua campanie impotriva lui Decebal si de data asta il vei invinge definitiv, spune Robert.
- Deci voi invinge! Si il voi prinde pe Decebal,din pricina caruia am atatea ganduri negre! In lanturi il voi aduce la portile Romei!
- Nu, nu-l vei aduce! zise Andi. Decebal a fost o fire prea mandra pentru a se putea preda si a fi umilit.Va lupta ca un erou adevarat, iar cand va vedea ca nu mai are nici o sansa in fata puternicei armate romane, se va sinucide.

Ingandurat, Traian rosti :

- Adevarul este ca-l stimez pe Decebal, desi-l urasc.Intotdeauna i-am stimat pe cei viteji, chiar daca mi-au fost dusmani.Iar Decebal este cel mai intelept si mai viteaz dintre toti inamicii mei. Cucerirea Daciei ar fi pentru mine cea mai mare victorie din intreaga cariera militara, zise Traian.

- Dupa ce vei cuceri Dacia, vei trimite ostasi de-ai tai sa guverneze noua provincie romana.O mare parte dintre ei nu se vor mai intoarce ; se vor indragosti si se vor casatori cu femei dace.Vor avea copii.Vor imprumuta unul de la altul cuvinte, obiceiuri.In timp, din coexistenta dacilor cu romanii se va naste poporul din care facem noi parte.Iar voi, Traian si Decebal, veti fi cinstiti peste milenii de voi, urmasii vostri, rosti Dani.
- Ceea ce-mi spuneti ma bucura ; orice muritor isi doreste a fi nemuritor.Iar cum asta nu se poate, macar amintirea noastra sa dainuie.Iar pentru a dainui, trebuie sa meritam asta.Daca voi invinge mandrul popor dac, voi construi in centrul Romei un mare monument care sa aminteasca peste veacuri de luptele romanilor cu dacii.
- Stiu, Columna lui Traian! zise Gabi.Vei construi o coloana masiva ce va evoca scene din lupta ta cu dacii cei viteji.
- Dar pana acolo mai e cale lunga! Spune Traian.Pana atunci trebuie sa gasesc o strategie sa-l inving pe Decebal.Asa ca ma scuzati, am treaba...

Si Traian a plecat ingandurat, desi incurajat de spusele copiilor.

Iar copiii au pornit spre timpurile noastre cu un bogat material documentar despre Roma Antica, sperand sa-l materializeze intr-o noua lucrare interesanta.